

- 3) kontrolowanie przebiegu badań i opiniowanie materiałów i ocen,
- 4) przedstawianie Inspektorowi Głównemu wniosków o spowodowanie przeprowadzenia dodatkowych badań uściślających,
- 5) zawieranie umów z rzeczoznawcami i innymi osobami w zakresie zlecania ocen i ekspertyz na rzecz Państwowej Inspekcji Produkcji Rolniczej,
- 6) okresowa ocena pracy osób wykonujących czynności związane z badaniami statystycznymi,
- 7) przedstawianie dyrektorowi wojewódzkiego urzędu statystycznego wniosków o przyznanie nagród osobom wykonującym zadania w zakresie rolniczych badań statystycznych,
- 8) udostępnianie zainteresowanym wyników badań statystycznych,
- 9) szkolenie osób wykonujących czynności związane z badaniami statystycznymi oraz nadzór ich pracy.

§ 13. Do zakresu działania gminnego organizatora rolniczych badań statystycznych należy:

- 1) wykonywanie czynności organizacyjnych związanych z przeprowadzeniem badań statystycznych w gminie,
- 2) opracowywanie materiałów statystycznych z badań i ocen rolniczych prowadzonych w gminie w indywidualnych gospodarstwach rolnych,
- 3) wykorzystywanie sprawozdawczości uspołecznionych gospodarstw rolnych działających na terenie gminy — z wyjątkiem państwowych gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa — do oceny produkcji rolniczej w gminie,
- 4) współdziałanie z inspektorami w organizowaniu sieci korespondentów i rzeczoznawców.

§ 14. 1. Inspektorzy i rzeczoznawcy przy przeprowadzaniu badań statystycznych oraz ocen są uprawnieni do kontroli stanu zasiewów w polu, kontroli zbiorów ziemiopłodów zmagazynowanych na terenie gospodarstw oraz do przeprowadzania kontrolnego badania sprzętu ziemiopłodów.

2. Inspektorzy i rzeczoznawcy mają prawo wglądu do dokumentacji podstawowej oraz sprawozdawczości staty-

stycznej dotyczącej powierzchni zasiewów, plonów i zbiorów ziemiopłodów oraz stanu i produktywności inwentarza w odniesieniu do badanych gospodarstw.

§ 15. Wykonywanie uprawnień określonych w § 13 i § 14 ust. 1 w odniesieniu do indywidualnych gospodarstw rolnych wymaga zgody użytkownika gospodarstwa.

§ 16. 1. Za prace wykonane na rzecz Państwowej Inspekcji Produkcji Rolniczej:

- 1) inspektorzy wojewódzcy Państwowej Inspekcji Produkcji Rolniczej — wykonujący tę pracę jako dodatkową — otrzymują wynagrodzenie według stawek ryczałtowych,
- 2) rzeczoznawcy otrzymują wynagrodzenie według zasad określonych w przepisach odrębnych.

2. Tworzy się w Głównym Urzędzie Statystycznym fundusz nagród dla osób biorących udział w wykonywaniu zadań określonych niniejszą uchwałą, a w szczególności dla gminnych organizatorów rolniczych badań statystycznych, pracowników gminnej służby rolnej oraz jednostek podległych Ministrowi Rolnictwa wykonujących prace określone w § 5 ust. 1 i 3.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrami Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Rolnictwa oraz Finansów ustali zasady wynagradzania i przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 17. Minister Finansów zwiększy z rezerwy budżetu centralnego wydatki budżetowe Głównego Urzędu Statystycznego określone w budżecie Państwa na rok 1976 o kwotę 6 mln zł na pokrycie kosztów wykonania niniejszej uchwały.

§ 18. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni oraz Zarządowi Centralnego Związku Kółek Rolniczych podjęcie ustaleń zapewniających wykonanie zadań wynikających z niniejszej uchwały.

§ 19. Traci moc uchwała nr 12 Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1973 r. w sprawie Państwowej Inspekcji Płonów (Monitor Polski Nr 3, poz. 17).

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

UCHWAŁA Nr 135 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1976 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy

między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 skreśla się pkt 10,

- 2) w § 8 ust. 3 wyrazy „organów do spraw handlu prezydów wojewódzkich rad narodowych” zastępuje się wyrazami „terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego”,
- 3) w § 14 ust. 5 wyrazy „właściwe organy prezydów wojewódzkich rad narodowych” zastępuje się wyrazami „właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego”,
- 4) w § 18 wyrazy „Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej, Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej” zastępuje się wyrazami „Ministra Gospodarki Materiałowej, Prezesa Państwowego Arbitrażu Gospodarczego”,
- 5) w § 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Minister Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z ministrami nadzorującymi głównych producentów, Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług, Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki

Morskiej oraz po uzgodnieniu z Prezesem Państwowego Arbitrażu Gospodarczego ustali wykaz towarów produkcji krajowej objętych gwarancją producenta, minimalne terminy gwarancji i określi w tym wykazie towary, które powinny być wymieniane bez dokonywania napraw, oraz liczbę napraw, po których dokonaniu sprzedawca nie może odmówić wymiany towaru, w razie gdy nadal występują w nim wady.”,

- 6) w § 3 ust. 1 ogólnych warunków umów sprzedaży i umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej, stanowiących załącznik do uchwały, wyrazy „Przewodniczącym Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej” zastępuje się wyrazami „Ministrem Gospodarki Materiałowej”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 21 czerwca 1976 r.

w sprawie zasad prowadzenia hoteli pracowniczych i stosowanych w nich opłat.

Na podstawie § 2 ust. 3 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1972 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych (Dz. U. Nr 28, poz. 201) oraz § 1 uchwały nr 792 Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy (Monitor Polski z 1957 r. Nr 13, poz. 92) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się cztery kategorie hoteli pracowniczych, zgodnie z którymi powinny być zapewnione odpowiednie warunki bytowe i socjalne.

2. Podział hoteli na kategorie oraz wymagania bytowe i socjalne w poszczególnych kategoriach hoteli, warunki higieniczno-sanitarne oraz zasady regulaminów porządkowych określają wytyczne stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Za zajmowane miejsce w pokoju, pokój lub lokal w hotelu pracowniczym pracownik ponosi opłatę.

2. Wysokość opłat za jedną dobę za jednego mieszkańca określa poniższa tabela:

Kategoria hotelu pracowniczego	w pokoju:				
	1-osobowym	2-osobowym	3-osobowym	4—5-osobowym	6-i więcej osobowym
I	7,— zł	4,— zł	3,— zł	—	—
II	5,— zł	3,— zł	2,50 zł	—	—
III	4,— zł	2,50 zł	2,— zł	1,80 zł	—
IV	3,— zł	2,— zł	1,80 zł	1,50 zł	1,— zł

3. Stawek opłat określonych w ust. 2 nie stosuje się do osób, które utraciły prawo do korzystania z hotelu pracowniczego, a nadal w nim zamieszkują. Do tych osób stosuje

się opłaty odpowiadające pełnemu kosztowi zakwaterowania w danym hotelu, ustalonemu zgodnie z wytycznymi ministrów nadzorujących zakłady pracy prowadzące hotele pracownicze.

4. Od opłat za korzystanie z hotelu pracowniczego są zwolnieni całkowicie pracownicy, którzy mają prawo do bezpłatnego zakwaterowania na podstawie szczególnych przepisów lub układów zbiorowych pracy.

§ 3. 1. Za zakwaterowanie w hotelu pracowniczym pracowników innego zakładu pracy, na podstawie zawartej umowy, należność opłaca ten zakład pracy według stawek ustalonych zgodnie z § 2 ust. 3.

2. Przy wynajmie miejsc w hotelu pracowniczym na inne cele niż zakwaterowanie pracowników zamieszkujących stosuje się ceny jak za usługi świadczone w ogólnie dostępnych zakładach hotelarskich.

3. Zasady rozliczeń z tytułu świadczonych usług wymienionych w ust. 1 i 2 ustala się zgodnie z wytycznymi ministrów, którym podlegają zakłady pracy prowadzące hotele pracownicze.

§ 4. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1951 r. w sprawie norm powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych dla zatrudnionych w przemyśle i budownictwie (Monitor Polski Nr A-52, poz. 688),
- 2) zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych (Monitor Polski Nr 37, poz. 242).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1976 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf